

Five (מודוס מיקסולידי) מאת ב.בולטון.

כתיבת המערך: דבורה רוזנבלום ורוני יורמן

זהו שיר שלום "שמי" המאפשר רגעי נראות לכל ילד וכן מסגרת קבועה לפתיחת השיעור. השיר מורכב מבחינה מוסיקלית אך קליט מאוד ומאפשר הרבה משחקיות ויצירתיות. השיר נוסה בבית הספר לתלמידים עם משי"ה (מוגבלות שכלית התפתחותית) בהצלחה רבה. בגלל המורכבות השיר פונה גם לילדים וגם למבוגרים וכך כולם נהנים ממנו.

[קישור](#) לביצוע השיר עם דבורה רוזנבלום

אוכלוסיית יעד: תלמידי משי"ה, גילאים צעירים, תפקוד נמוך
מטרות מוזיקליות: הקשת מקצב משלים, זיהוי מבנה היצירה ABAB, טפיחת און ביט על הירכיים היוצרת משחקיות ריתמית
נושאים חוץ מוזיקליים: שיר שלום אישי, המתנה לתור, חיקוי, שליפה מהירה, יצירתיות, נראות
עזרי הוראה: בשלב ראשון ללא אביזרים בהמשך ניתן להוסיף כלי הקשה.
מספר משתתפים: מומלץ כיתה לא גדולה מדי כדי שתהיה לתלמידים סבלנות להמתין לתורם
דרישות תנאים פיזיים: סידור ישיבה בחצי גורן, או מעגל.

מהלך הפעילות:

- המורה שרה את חלקו הראשון של השיר. בחלק השני המורה שרה שלום כולם - - שלום שלום –
- המורה חוזרת על הפעילות והילדים מצטרפים במחיאית כף.
- המורה שרה את השיר מחדש. בחלק השני המורה שרה שלום לכל ילד עם מחיאות וכל הילדים עונים: "שלום שלום" עם 2 מחיאות. לדוגמא: "שלום לדני.. " וכולם עונים "שלום שלום". לאחר כל שני ילדים המורה חוזרת לשיר את חלק א.
- בהמשך המורה והילדים שרים שלום לאברי גוף, רגליים, לשון, שפתיים ועונים מקצב משלים בטפיחה על אותו האיבר.

אפשרויות נוספות להתפתחות עם השיר לאורך השנה, וכן לאוכלוסיות גבוהות יותר.

- שרים את השיר, כל ילד בתורו מקיש את המקצב המשלים על ידי המורה.
- שרים את השיר, כל ילד בתורו מקיש על התוף שהמורה מגישה לו.
- לפיתוח השמיעה הפנימית שרים את השיר ובסיום מברכים גם את השקט: "שלום לשקט", ועושים תנועות במקצב המשלים ללא קול.
- המורה והילדים שרים את השיר ומבקשים מכל ילד להמציא תנועה משלו במקצב המשלים, והכיתה עונה לו בשלום ומחקה את תנועתו.
- אחרי השיר שלום ניתן להוסיף אמירת "שלום" לחיות השונות ועונים בקול החיה. שלום חתול-מיאו מיאו, שלום שלום מיאו מיאו.
- הילדים יתבקשו לעשות שתי תנועות שונות במקצב המשלים

- המורה שרה ראשונה לילד עם תנועה במקצב המשלים, הילד עונה לה "שלום שלום" וחוזר על תנועת המורה. בהמשך הוא בוחר חבר ושר לו בליווי תנועה משלו, והחבר עונה לו ומחקה את תנועתו. וכך עד שבירכנו לשלום את כל הילדים.

תובנות בעקבות הפעילות: חשוב לזכור שאין דבר כזה נכון או לא נכון. כשאנחנו המורים מדגימים את המקצב המשלים, ומקיימים על הילדים, נקיש את התבנית. אבל הילדים יקישו מה ואיך שהם רוצים והכל מתקבל.

במידה וילד לא רוצה להציג תבנית, אפשר לתת תבנית במשיכת כתפיים כאילו אומר "לא רוצה". בכך לא הפסקנו את העשייה המוזיקלית ומצד שני שיקפנו ללא מילים ושילבנו לתוך המוזיקה את מה שהוא אמר לנו.

ככל שמתקדמת השנה, ולילדים יש היכרות מעמיקה עם השיר, נוכל לראות את ההתפתחות שלהם בזמן התגובה, בדיוק המוזיקלי, ביכולת השליפה המהירה, בהמצאת תנועות משלהם ובקשב לחברים ועוד. לכן יש חשיבות גדולה להישאר עם אותו השיר וכדי לא לגרום לקיבעון ושעמום, חשוב לגוון את הפעילות בהעלאת הדרגתית ברמת הקושי.